

Kirkonpalvelija² 2022

Betlehemin tähti

Betlehemin tähti on ilmiö, joka mainitaan Matteuksen evankeliumin kertomuksessa Jeesuksen syntymästä. Evankeliumin mukaan itämaan tietäjät päättelivät tähden ilmestymisestä, että ennustettu juutalaisten kuningas, Messias, oli syntynyt, ja se myös opasti heidät vastasyntyneen Jeesus-lapsen luokse. Raamatussa sanotaan: tähti kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, se pysähtyi siihen.

Elikkä, kauan aikaa sitten Maria sai pojan. Juoruakkojen mielestä sopimattomasta suhteesta. Oli huskarvan varassa, ettei sulhanen Joosef hylännyt morsiantaan. Kaiken lisäksi koko valtakunnassa pidettiin väestölaskenta verojen määräämistä varten. Sen vuoksi nuoren parin täytyi matkustaa toiseen paikkaan, Betlehemin kaupunkiin, Joosefin suvun synnyinsijoille. Viimeisillään raskaana olleelle Marialle matka oli raskas ja vai-

valloinen, ja he saapuivatkin muita myöhemmin Betleheemiin. Ja eihän kunnollisia majapaikkoja enää ollut tarjolla, jokin eläinten karjasuoja vain. Sinne poika syntyi, ja enkeli oli ilmoittanut nimeksi Jeesus. Tänäkin jouluna Jeesus on ajankohtainen. Onhan hänen syntymäjuhlaansa.

Mitä varten me oikein juhlimme? Kai tällä juhlalla on syvempikin tarkoitus, kuin syöminen, juominen ja lahjojen antaminen. Tämänhetkisen maailmatilanteen aiheuttama kustannusten nousu ajaa yhä useamman suomalaisen köyhyysrajalle. Sosiaaliturvan tarkoituksena on turvata ihmisille riittävä toimeentulo ja huolenpito kaikissa elämäntilanteissa. Mutta on silti paljon ihmisiä meillä suomessakin, jotka ovat niin sanottuja ”väliinputoajia”. Heidän auttamisensa on tällä hetkellä todella tärkeää. Seurakunnat ja muut yhteisöt toteuttavat keräyksiä, ja niillä rahoilla ane-

taan ruoka-apua sitä tarvitseville. Nämä keräykset ovat tällä hetkellä tosi tarpeellisia. Moni tavallinen palkansaajakin miettii, mitä ostaa ja minne rahansa laittaa, kun kaikki hinnat ovat nousseet. Silti joulusta on tullut monille ihmisille kiirekulttuurin huippu ja ihmisiä eriarvostava ”kerskakulutushuhla”. Kaikesta huolimatta joulu tulee ja maaillistuneella nykyjoulullakin on vielä säilynyt osittain se syvempi sanoma, mitä joulun henkinen merkitys meille viestittää.

Ja vielä muistutus ensikesäälle, koulutuspäivät pidetään Turussa 27.-28.6.2023. Työyhteisön hyvinvointi teemalla mennään nämä koulutuspäivät.

Hyvää joulun odotusta kaikille.

Harri Kosola

Kirkonpalvelija ry puheenjohtaja

Eläkeläisen tarinointia

Joulu tulla jollottaa! Kun tätä kirjoitan on juuri vietetty itsenäisyyspäivää, Suomi 105 vuotta. Suomalaisuuteen kuuluu arvokkuus ja perinteet päivän vietossa. Minun mielestäni hyvä niin. Katsoin ohjelmaa sotaveteraanien ja lottien vierailusta presidentin linlassa. Heidän puheensa sai minulle kyynelneet silmiin. Se ei ole minun tunteille mikään uutinen, olen altis herkistymään. Veteraanisukupolvi on tehnyt suuren työn Suomen itsenäisyyden puolustamisessa, kunnia heille. Oma isäni ja appeni olivat myös siellä jossain.

Täällä Hämeenlinnassa on talvinen tai jouluinen maisema. Lunta on maassa ja lisää sataa. Tänä

vaikuttaa siltä, että se myös säilyy joulun. Ensimmäiset hiihtolenkit olen tehnyt Ahveniston moottoriradalla. Siellä on kaupungin yläpitämät, loistokunnossa olevat ladut. Mutta joulu on toki muuta kuin lunta ja talvisia harrastuksia. Minä niistä nautin ja minulla on niihin aikaa. Tiedän ja tiedostan mitä kirkonpalvelijan joulun kuuluu, olen sitä työtä aikanaan pitkään tehnyt. Nautin jouluna työssä olosta. Sain valmistaa tilan ja puitteet sekä olla yhtenä lenkinä joulun tilaisuuksien toteutuksessa. Sitä teistä, hyvät kirkonpalvelijat monet saatte tulevana jouluna olla tekemässä. Vaikka seurakuntalaisten osallistuminen joulun tilaisuuks-

siin vuosikymmenten saatossa on muuttunut ovat ne ihmisille edelleen tärkeitä. Työhön, touhuun, kiireeseen ja paineisiin joulumieli joskus katoaa. Itselleni joskus niin kävi. Kirkon portailla saattoi olla puoli metriä lunta tai joulukuusen sähkökynttilät tilaisuuden alussa sanoi sopimuksen irti ja muuta vastavaa. Elämän ja työn huolista huolimatta meille kuuluu se sama ilsonoma kuin aikanaan paimenille kedolla. Meille on syntynyt Vapahtaja joka on Kristus Herra.

Joulurauhaa Sinulle ja läheisillesi toivottaen

Osmo, eläkesuntio

Missä sä oot? (1. Joh. 4: 9–16)

Elämme merkillisiä aikoja. Maailmalla tapahtuu paljon pahoja ja järkyttäviä asioita. Pimeys, järjettömyys, hulluus ja pahuus tunkeutuvat monin eri tavoin ihmisten mieliin ja silmien eteen uutisten ja videoiden välityksellä. Ei ole ihme, jos on sanottu, että ihminen on susi toiselle ihmiselle. Näin se näyttää edelleen olevan kaikesta sivistyksestä huolimatta.

Missä sä oot? On kysymys, joka kuvaa hyvin tämän hetken tunteja. Missä sä oot? Tämä toteamus kohdistuu kauheuksien keskellä Jumalaan, jota on kautta aikojen kuvattu sanalla rakkaus. Onko Jumala kuollut, kun hän ei puutu maailmaan menoon, jossa pahuus saa rellestää täysin vapaana kaikesta vastuusta.

Monet sodan keskellä elävät ihmiset kokevat, että Jumala on unohtanut heidän hätänsä. Kukaan ei kuule heitä. Miksi rukouksiin ei vastata? Miksi Luoja sallii Saatanan tehdä tuhojaan? Mitä kaikkea pimeyden tekoja vielä on kestettävä ennen kuin tämä järjettömyys loppuu?

Onko puhe Jumalan rakkaudes-

ta ja joulun ilosanomasta vain kaukainen hyvä kertomus tai satu, jolla ei ole todellisuus pohjaa? Eikö ihmiskunta oppinut mitään niistä kauheuksista, mitä toisessa maailmansodassa tapahtui esim. juutalaisille? Vietämmekö aivan turhaan joulua näiden kauheuksien keskellä? Missä sä oot? On tuskainen huuto niiden läheisten puolesta, jotka yrittävät elää tällä hetkellä kauheuksien ja pimeyden keskellä arkista elämäänsä.

On siis kaikesta huolimatta kohdistettava katse tiukasti joulun sanomaan eli seimen lapseen. **”Sii-nä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän.”** (1. Joh. 4: 9)

Jos meillä ei olisi joulua eikä siihen liittyvää kristillistä ilosanomaa Jeesuksen syntymästä, niin ei meillä silloin olisi elämää eikä mitään järkevää syytä sille, mikä on elämämme tarkoitus.

Jumalan rakkaus ei ole kuollut, vaikka inhimillisesti katsoen näin voisi ajatella. On muistettava, että Saatanan teot ovat olemassa vain

siksi, että Jumala sallii sen. On tuleva aika, jolloin pahuus kaikessa muodossaan kukistuu ja hyvä voittaa. Pimeys väistyy ja valo loistaa. Valo loistaa pimeyden keskellä nytkin. On kysymys vain siitä, suostummeko näkemään sen uskon silmin. Jumala ei ole kuollut. Hän on olemassa ja Hän kuule ihmisten rukoukset ja huokaukset. Tämä järjettömyys loppuu aikanaan ja rauha palaa. Rikolliset saavat tuomionsa ja oikeus voittaa. Näin on ollut ja näin tulee olemaan. Tänäkin jouluna saamme polvistua seimen lapsen ääreen ihmettelemään jälleen kerran kaikkea sitä, mitä kerran tapahtui Betlehemissä.

”Kun Jumala on meitä näin rakastanut, tulee meidänkin rakastaa toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on saatuttanut meissä päämääränsä.” (1. Joh. 4: 11–12)

Keijo Toivanen

Rovasti

Kunniasuntio

Kuva: Jorma Ikonen

Rauhallista joulua

Kun lähes vuosi sitten toivottelimme toisillemme hyvää uutta vuotta, kuka olisi uskonut, minkälainen vuosi tästä tulisi?

Vuosikymmeniін suomalaisia ei ole pelottanut sodan uhka tai huolestuttanut arjessa selviytyminen siinä laajuudessa kuin nyt. Venäjän raaka hyökkäyssota Ukrainassa on horjuttanut perusturvallisuuden tunnetta. Energiasta on tullut sodankäynnin väline, ja inflaation aiheuttama hintojen nousu tuntuu jokaisen arjessa.

Vallitsevista olosuhteista huolimatta joulu on tulos. Niin se tuli myös 83 vuotta sitten, jolloin suomalaiset viettivät joulua samanlaisissa olosuhteissa kuin ukrainalaiset nyt. Keskiviikkona 30.11.1939 Neuvostoliiton puna-armeija oli hyökännyt Suomeen ilman sodanjulistusta ja avannut tulen Karjalan kannaksella aamulla kello 6.50.

Joulu vuonna 1939 oli kylmä ja luminen. Suomi oli sodassa. Joulunviettoon ei juurikaan uskallettu antautua. Rintamalla joulun tunnelmaan yritettiin päästä pystyttämällä korsuihin pieniä joulukuusia ja joululaulujakin laulettiin. Kotirintamalta saapui paketteja, joissa oli lämpimiä vaatteita, kirjeitä ja ruokaa.

Historia toistaa itseään, sanotaan. Karulla ja julmalla tavalla tuo sanonta on käynyt todeksi jälleen. Elämme muutenkin suurten muutosten aikaa. Kiihtyvä ilmastomuutos ja luontokato ovat pakottaneet meidät miettimään omia kulutustottumuksiamme aivan uudella tavalla.

Vieläkö joulun markkinahumulle on tilausta? Osa ihmisistä on aina paheksunut joulun kaupallistamista. On ollut pelkona, että tavarapaljoudessa joulun alkuperäinen sanoma katoaa.

Tosiasiassa joulukaupan ollessa vilkkaimmillaan suomalaiset ovat kaikkein valmiimpia kristillisten perinteiden vaalimiseen. Jos suomalainen käy kirkossa vain kerran vuodessa, hän menee sinne todennä-

köisesti jouluaattona. Kauneimmat joululaulut -tilaisuudet ovat perinteisesti vetäneet kirkot täyteen väkeä. Joulun aikaan suomalaiskoteihin pystytetään 1,5 miljoonaa joulukuusta ja joulukukkia ostetaan 100 miljoonalla eurolla.

Voisiko olla niin, että ilman markkinahumua joulu olisi hiljalleen kuihtunut samanlaiseksi yhä pienevän joukon juhlaeksi kuin monille muille kirkkopyhille on jo käynyt?

Joulukauppa lisää merkittävästi myös työllisyy-

tä ja valtion verotuloja. Joulunaika työllistää tuhansia suomalaisia joka vuosi. Veroja ja veronluonteisia maksuja kerättiin Suomessa vuonna 2021 yhteensä reilut 108 miljardia euroa. Ja verotuloilla kirkkokin elää. Kaupallinen joulu kannattelee omalta osaltaan hyvinvointiyhteiskuntaa, jonka ydintehtävä on lähimmäises-
tä välittäminen.

Tulevaisuuden näköaloja emme voi ennustaa, mutta voimme toivoa, että joulun sanoma olisi ohjaamassa ja turvaamassa myös tulevia vuosiamme.

Kun Eurooppa on myllerryksessä ja uhkakuvat varjostavat mieltä, joulun pyhät tarjoavat levon ja rauhoittumisen hetkiä sekä kristillisen perinteen tuomaa ilosanomaa. Hiljaisina hetkinä on viisautta katsoa sisään päin ja keskittyä siihen, mikä elämässä on aidosti merkityksellistä.

Joulun hiljaisuus tarjoaa myös tilaisuuden tehdä henkistä tilinpäätöstä kuluneesta vuodesta. Missä onnistuin, mitä opin? Olinko lähimmäisilleni apu vai taakka? Mistä voin olla kiitollinen? Ehkä eteen avautuu kokonaan uudenlainen polku kuljettavaksi.

Tänä jouluna ei tunnu sopivalta toivottaa "hauskaa joulua". Sen sijaan erityisesti sinulle kirkonpalvelija ja läheisillesi haluan toivottaa Rauhallista Joulunaikaa ja Onnellista Uutta Vuotta!

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja

Suntio-harjoittelijana Aurinkorannikon suomalaisessa seurakunnassa

Aloitin opintoni tammikuussa Jyväskylän Kristilisessä opistossa, Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammatillisessa koulutuksessa, tarkoituksenani valmistua suntioksi. Jo opintojen alussa selvisi, että harjoitteluun voi lähteä myös ulkomaille. Tiesin silloin, että haluan lähteä Espanjaan, Aurinkorannikon suomalaiseen seurakuntaan harjoittelijaksi. Matkan suunnittelu alkoi keväällä ja olen juuri palannut viiden viikon mittaiselta harjoittelujaksolta Espanjasta, Fuengirolasta.

Aurinkorannikon suomalainen seurakunta on vireä yhteisö Aurinkorannikolla. Seurakuntakodissa on kirjasto ja siellä saa tavata pappia tai sosiaalityöntekijää, jos tarvitsee keskustelu- tai muuta apua. Kirkkohallitus on palkannut kaksi pappia ja kanttorin. Sihteerin työnantaja on paikallinen seurakunta ja sosiaalityöntekijät ovat Merimieskirkon alaisia. Tilanne on muuttumassa ja ensi vuonna papi ja kanttori siirtyvät Merimieskirkon alaisuuteen.

Seurakuntakoti on vihitty käyttöön 2017 ja sali on vihitty kirkoksi 2018. Saliin mahtuu noin 200 henkilöä. Seurakuntakoti on avoinna kolmena päivänä viikossa. Vapaaehtoisten voimin pidetään auki kahviota, jossa käy paljon suomalaisia. Suntion työtä seurakunnassa tekee vapaaehtoisina pariskunta. Heiltä sain paljon opia suntion työhön liittyen. Sain olla mukana messuisa, joita järjestetään sunnuntaisin. Kaksi kertaa kuu-

Museossa.

kaudessa messu pidetään paikallisissa katolisissa kirkkoissa – lähellä Seurakuntakotia ja toisen kerran Torremolinoksessa. Näitä messuja varten kuljetettiin paljon tavaraa mukana, lähelle mentiin nokkakärryä apuna käyttäen ja kauemmas tavarat vietiin autolla. Mukaan otettiin kannettava urkusoitin, ehtoollisvälineet, albat ja kasukka sekä virsikirjat. Katolinen kirkko on kaunis

ympäristö pitää messua. Messuissa kävi paljon osallistujia, noin 100 oli paikalla lähes joka kerta.

Suntion työnkuva on monipuolinen ja sitä sain harjoittelussani toteuttaa. Sain oman vastuuvuoron keittiön kerran viikossa. Se tarkoitti pullan leipomista (litran taikina!), pannukakun tekemistä sekä vapaaehtoisten ohjaamista ja heidän kanssaan toimimista kahvion puolella – kahvin keittoa, myyntiä ja rahastusta. Ja lopuksi salin ja keittiön siivousta. Pidin tästä työstä, vaikka siinä oli ajoittain kiire ja pullan leipominen tuntui joskus muuttuneen jokapäiväiseksi. Lupauduin myös huolehtimaan, että joka viikko yhtenä päivänä, tarjolla olisi tilaisuutta varten 150–170 pullaa! Huolehdin myös kirkkosalin siivouksesta ja tuolien järjestelystä. Pesin wc-tilat ja täydensin paperit. Kuten suntion työnkuvaan kuuluu, tarkistin ja päivitin ensiapukaappien sisällön ja tein sisällöstä kertovan listan kaapin oveen. Suntion työn monipuolisuus ja tärkeys tuli hyvin näkyviin Aurinkorannikon seurakunnassa.

Asuin Fuengirolassa viiden viikon ajan. Minulla oli huone hostellissa lähellä Seurakuntakotia. Asunto-
ni oli vaatimatonta, mutta riittävä. Kävin usein ulkona syömässä, koska minulla ei ollut keittiötä. Se oli kuitenkin hyvä ja suhteellisen edullinen ratkaisu. Aamukahvilla kävin espanjalaiseen tapaan ulkona, oli mukava istua katukahvilassa ja katsella heräävää kaupunkia. Meren rannassa tuli käveltyä paljon. Katukuvassa kuului usein suomen kieltä, meitä suomalaisia on siellä paljon – Fuengirolaa sanotaankin Suomen eteläisimmäksi kaupungiksi! Melko nopeasti löysin kotini läheltä monipuolisen ruokakaupan, josta löytyi jopa kaurahiutaleita. Hintataso vaikutti melko samalta kuin Suomessa, jotkin elintarvikkeet olivat hieman edullisempi – esimerkiksi juusto.

Seurakuntakoti on Aurinkorannikolla ahkerassa käytössä. Siellä pidetään erilaisia ryhmiä, mm. perheker-

Kauppahallin tarjontaa.

Jokiuomat on kuivat!

hoa, muskaria, raamattupiirejä, käsityökerhoa ja monenlaista muuta. Monet muutkin järjestöt ja tahot sekä uskonnolliset yhdistykset voivat pitää omia tilaisuuksiaan Seurakuntakodilla, mm. Lauluseurat kokoontuu viikottain ja osallistujia voi olla yli 200. Paikallinen sydänyhdistys järjestää kerran viikossa ilmaisen verenpaineen mittauksen – se olikin suosittu tapahtuma.

Muutamaan asiaan kiinnitin huomiota Espanjassa. Espanjassa on viime vuosina ollut hyvin kuivaa, vesivarannoista on jäljellä ehkä kolmannes. Kuulin suosituksen, että juomavettä kannattaa ostaa kaupasta ja niin teinkin. Toki hanavettäkin voi juoda, mutta sen tuoksu ei ole kovin houkutteleva – ilmeisesti käytetään paljon kemikaaleja vähäisen veden puhdistamiseksi. Espanjalaisilla on hyvä ajatus kierrättää roskia, mutta väestö ei ehkä ole vielä kovin valveutunut asian suhteen. Roskathan tuodaan kadulle – siellä on kullakin roskatyyppille omat säiliöt – näytti kuitenkin siltä, että erilaiset roskat ja jätteet olivat sekaisin isoissa röykkiöissä. Pulloja tai tölkkejä ei kierrätetä – niitä lojui katujen ja ojen varsilla, ja tietenkin roskikissa. Muovi ja metalli kierrätetään samaan astiaan. Kaduilla näkee jonkun verran kerjäläisiä ja alkoholisoituneita henkilöitä – he asuvat kadulla ja yöpyvät puistoissa ym. Heistä moni on suomalainen ja he kävivätkin ahkerasti Seurakuntakodilla saamassa apua sosiaalityöntekijöiltä sekä ihan kahvilla ja suihkussa. Merkillepantavaa oli kiinalaisten omistamien kauppojen ja tavaratalojen suuri määrä. He olivat valanneet lähes kaikki kauppapaikat turistikaduilta. Heidän kaupoistaan sai pilkkahinnalla vaatteita, kosmetiikkaa, koruja, harjanvarsia ja toimistotarvikkeita sekä lähes kaikkea, mitä kuvitella saattaa.

Olen tosi kiitollinen, että sain mahdollisuuden lähteä harjoittelujaksolle Aurinkorannikolle. Toki sen mahdollisti koulu ja sen myötä Erasmus-tuki. Olin myös säästänyt rahaa matkaa varten ja kotitalanne salli minun lähteä ja olla pois Suomesta viisi viikkoa. Minusta on hyvä nähdä muutakin elämää kuin omat pienet kotiympyrät. Silloin silmät avautuvat niille asioille, jotka meillä Suomessa on hyvin ja miten tarkkaan meillä hoidetaan monet asiat. Viiden viikon aikana ehdin tottua espanjalaiseen elämäntapaan ja sopeutua lämpimään ilmastoon. Opin paljon suntiotyötäni varten, mutta vielä enemmän opin elämää varten! Ihailen espanjalaisten perhekeskeisyyttä ja sitä, että heillä on aina aikaa pysähtyä kysymään toisen kuulumisia. Sitä on ollut mukava seurata. Kotiinlähtöni oli tunteikas, toisaalta oli mukava lähteä kotiin, mutta osa sydämestäni jäi Aurinkorannikolle. Voisin kuvitella asuvani joskus siellä ja vaikka toimia vapaaehtoisena seurakunnassa.

Mervi Heinio

Turistina Los Pacosin kukkulalla, takana Fuengirola ja Los Boliches.

Olen **Tuula Liukko** ja korpilahtelainen ylpäästi jo 7. polvessa! Asun kotitalossani Päijänteen rannalla. Suvussamme ei ole muita ollut kirkon palveluksessa.

Olin aktiivinen myös HRHL:ssä ja Liikelitossa ja nyt Kirkonpalvelijoissakin jo kauan. Kirkonpalvelijoiden kesäisillä neuvottelupäivillä eri puolilla Suomea olen ollut mukana jo n. 10 kertaa! Ne ovat oiva paikka tavata toisia suntioita ja tärkeitä asioita-kin on niissä esillä.

Aloitin Korpilahden seurakunnan palveluksessa 1998, tulin tuntipalkkalaiseksi emännän avuksi muistotilaisuuksiin ym. Pian aloin tehdä myös suntion vapaapäiviä. Olin myös hautausmaalla kaivupauna ja nurmikonleikkauksessa sankarihaut. maalla, pappilassa ja kirkonmäellä. Olen saanut kauppa- ja keittiöalan koulutuksen ennen suntion virkaa, jonka sain vasta 2012 alusta. Suurtalousskokin ammatitutkinto oppisopimuksella v. 2007 ja turvallisuusalan perustutkinto myös oppisopimuksella v.2017

Liityimme Jyväskylän seurakuntaan 2009, jolloin tuli paljon lisää työkavereita, n. 300, kun Korpilahdella oli n. 15 työntekijää. v. -23 alusta tulee rakenneuudistus ja luovumme aluesrk-mallista: tulee 4 isoa yhteistyöaluetta, jossa olemme Korpilahden lähikirkkoalue. Työ on siis muuttunut paljonkin vuosien saatossa, mm. siivous on ulkoistettu arkisin ja erilaisia tietokonehommia on nykyään paljon. Laitteiden seuraamista ja asiakaspalvelua on myös useasti työpäivän aikana. Uusien työntekijöiden perehdyttäminen talomme turvallisuusasi-

oihin kuuluu myös tehtäviini. Työpäivä koostuu tosi sekalaisista asioista, puhelin sekoittaa päivää ja työpäivän loppuksi, kun kirjaa Katriinaan työaikaa, miettii, mitä tuli tänään tehtyä? Pienellä paikkakunnalla tuntee paljon ihmisiä, joten työasioita voi tulla eteen kaupassakin käydessä. Se tavatessa on etuna esim. vapaaehtoisia hommatessa avuksi kirkonmälle. Pidän kuitenkin kovasti työstäni!

Olin mukana uusimassa suntion ydinosaimis- toimenkuvaa, josta tuli monisivuinen! Olen myös mukana ympäristötyössä, lähetyssihteerinä v. 2008 alkaen ja v. 2022 alusta työsuojeluvaltuutettuna. Harrastuksena käsityöt, SPR ja Kotiseututyö.

Tuula-suntio, alkuvuonna "mummoutunut" ja viime syksynä tasavuosia täyttännyt, on kuvassa Korpilahden kirkon kastepuun äärellä, tekijä taiteilija Samuli Alonen Jyväskylästä.

Tavoitteena jouluku

On inhimillistä ja järkevääkin, että vuodenvaihteen lähes-tyessä katsomme sekä päät-tyessä olevaa että uutta, alkavaa vuotta. Mietimme, mitä tänä vuon-na oli suunnitelmissa ja mikä toteu-tui ja mitä ensi vuonna voisi tai pitäi-si tapahtua. Aika moni taitaa tehdä uuden vuoden lupauksiakin, jotka joskus tulee pidettyä ja liian usein rikottua.

Itse en lupaa mitään, mutta suunnitelmia tehdään. Keväällä ajateltiin, että Suomen rajojen ul-kopuolella voisi käydä, mutta ei se järkevältä tuntunut ja menemättä jäi. Kesäinen retki napapiirin poh-joispuolella – edellisestä oli aivan liian pitkä aika – onneksi toteutui hyvin. Ehkä ei voinut suunnitella vaan toivoa, että välttäisimme yhä koronataartunnan, mutta se ei enää onnistunutkaan.

Työelämään toimintasuunni-telmien tekeminen tietysti kuu-luu. Tapiolan seurakunnan palve-lut-tiimin tämän vuoden tavoitteena oli muun muassa peruskorjauk-sesta vihdoin valmistuneen kirkon ja erityisesti uuden Valo-kahvilan toiminnan aktiivinen kehittämi-nen. Tätä on vaikea mitata, mut-ta onpa kirkossamme esimerkik-si joulukuun ensimmäisen puolik-kaan aikana kymmenen konsert-tia ja siihen päälle tietysti jumalan-palvelukset, kirkolliset toimitukset ja kauneimmat joululaulut -tilaisuudet, joten ihan aktiivista on ollut. Ja ovat ihmiset löytäneet Valo-kahvi-lamme, mikä on tuntunut hienolta.

Ammattiliittomme vuosi on mennyt niin kuin pitikin tai vähän paremminkin. Uudet työehtosopi-mukset solmittiin kaikille kolmel-le sopimusosalalle, liiton uusi hallitus ja edustajisto ovat hoitaneet kaik-ki omat tehtävänsä ja luottamus-miehillä on riittänyt tehtäviä, mut-ta myös koulutusta ja muuta tukea on liitosta saatu erittäin paljon. Ja

syyskuussahan oli upea Ruotsin risteily eli kun ei itse tullut lähdet-tyä ulkomaan reissulle, piti liittome-huolta siitäkin.

Entä sitten ensi vuonna? Ehkä kevättalven matkamme Saksaan voisi nyt tapahtua ja kesällä on yk-si oman elämän merkittävä päivä, jota toki vietämme tavalla tai toisel-la. Tiimimme ensi vuoden tavoit-teisiin kuuluu Valo-kahvilan toimin-nan laajentaminen niin, että kahvi-laa voisi pitää ainakin yhtenä iltana auki, kun se on tänä vuonna ollut päiväkahvila. Ei ole helppoa toteut-taa melko niukoilla henkilöresurs-seilla, mutta yritetään. Liitossam-me haasteita riittää. Pian pitäisi so-pia ensi vuoden palkankorotuksis-ta, mikä on, kuten tiedämme, pal-jon vaikeampaa kuin kukaan olisi osannut arvella alkuvuonna. Ja jo

syksyllä alkaa ainakin valmistautu-minen uusiin työehtosopimusneu-votteluihin.

Meillä on tapana suunnitel-la myös joulunviettoa, mutta toi-von, että kahdesta koronajoulus-ta olemme saaneet sen opin, et-tä vähemmällä pohtimisella pärjät-tään hyvin. Monet meistä olemme tänä jouluna ihan 'oikeissa' töissä ja mikä hienointa, kirkkoissa ja kap-peleissa on paljon väkeä. Onnek-si joulua ei tarvitse kirjata toiminta-kertomuksiin ja -suunnitelmiin. Oli omat tai tiimin tai yhdistyksen tai liiton tavoitteet mitä tahansa, jo-ka vuosi saamme viettää Vapahta-jamme syntymäjuhlaa.

Toivotan Teille, arvoisat kirkon-palvelijat, oikein hyvää joulua ja on-nellista uutta vuotta!

Antti Ruuskanen

Kirkonpalvelijoiden KOULUTUSPÄIVÄT

27.–28.6.2023 Turku

– Työyhteisön hyvinvointi –

TIISTAI 27.6.2023

- 8.00 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Radisson Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Kokoustila Aavameri
* Harri Kosola, puheenjohtaja, Kirkonpalvelijat ry
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Turun Tuomiokirkkoseurakunnan edustaja
- 10.00 Työmarkkinatilanne**
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Anna Kaarina Piepponen, Kirkkoneuvos
Kirkon työmarkkinailaitos
- 11.30 Lounas**
* Airisto ravintola
- 13.00 Päihderiippuvuus ja hoitoonohjaus työyhteisössä**
* Keijo Toivanen, rovasti, Kunniasuntio
- 14.30 Kahvit**
* Kahvitori
- 15.00 Sukupuolisuuuden ja seksuaalisuuden kohtaaminen seurakunnassa**
* Minna Tuominen, paripsykoterapeutti,
varhaiskasvatuksen ja perhetoiminnan pastori,
Porvoon suomalainen srk
- 16.30 Vuosikokous**
* Kokoustila Aavameri
Radison Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku
- 18.00 Päivällinen**
* Airisto ravintola

KESKIVIikko 28.6.2023

- 9.00 Viikkomessu**
* Turun Tuomiokirkko
Tuomiokirkonkatu 1, Turku
* Turun Tuomiokirkkoseurakunnan edustaja
- Kirkkoesittely**
* Juhana Ahlamo, suntio, opas
- Valokuvaus**
* Tuomiokirkon portaat
- 10.30 Sisäilmaongelmat**
* Kokoustila Aavameri
* Kiinteistöjohtaja Seppo Kosola,
Kiinteistöpalvelut – Turun ja Kaarinan seurakunnat
- 11.30 Lounas**
* Airisto ravintola
- 12.30 Haarnio Oy, Jari Haarnio**
* Jumalanpalveluksen digitaalinen palvelukonsepti
* Hautausmaan digitaalinen palvelukonsepti
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
25.–26.6.2024, Hämeenlinna
- 14.30 Lähtökahvit**
* Kahvitori

Majoitus: Radison Blu Marina Palace Hotel
Linnankatu 32, Turku

- Kaksi yötä, täyshoito ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 26.6. (390,-)
- Yksi yö, täyshoito ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 27.6. (340,-)
- Ei majoitusta, ruokailut
ja osallistumismaksu, (250,-)

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai
Kari Hartikainen p. 050 520 7003 – 1.5.2023 mennessä.

Järjestää Kirkonpalvelijat ry

Yhdistyksen hallituksen kokous pidettiin 28.6.2022 Turussa

Toini Tissari jäi eläkkeelle 1.11.2022. Toini Tissarin varajäsen hallituksessa on Tuula Liukko Korpilahdelta, hänet kutsutaan hallituksen jäseneksi ajalle 1.11.2022–31.12.2023.

Toni Tissarin tilalle Kirkon alat edustajistoon esitetään 1. varajäsen Anita Nurttila ajalle 1.11.2022–31.12.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen työvaliokunnan jäseneksi valittiin Mari Antila Lahdesta ajalle 28.6.2022–2023.

Harri Kosolalle Kirkon alat ry:n hallitukseen varahenkilöksi esitetään Kirkon alat edustajistolle Mari Antila ajalle 1.11.2022–31.12.2024.

Arto Tampio jää eläkkeelle 1.1.2023, Arto Tampion tilalle Kirkon alat edustajistoon esitetään 1. varajäsen Anja Kunnari Sotkamos-

ta ajalle 1.1.2023–31.12.2024.

Ari Haapoja jäi eläkkeelle 1.12.2022, Ari Haapojan varajäsen hallituksessa on Björn Ståhl Porvoosta. Hänet kutsutaan hallituksen jäseneksi ajalle 1.12.2022–31.12.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous pidettiin 28.6.2022.

Vuoden 2021 toimintakertomus hyväksyttiin, tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä vastuuvapaus myönnettiin tilivelvollisille. Toimintasuunnitelma ja talousarvio hyväksyttiin vuodelle 2023.

Hallituksen jäseniksi vuosille 2023–2025 valittiin Mari Antila Lahdesta, Arja Auranen Hollolasta

ja Kari Hartikainen Kuopiosta. Varajäseniksi valittiin Timo Lehto Tampereelta, Jouni Honkanen Pilkanmaalta ja Väinö Kokkonen Oulusta.

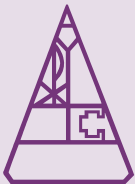
Arto Tampio jää eläkkeelle 1.1.2023 hän tilalleen hallitukseen valittiin Anja Kunnari Sotkamos- ta ja hänen varajäsenekseen Maarit Vesterinen Espoosta ajalle 1.1.–31.12.2023, jotta hallitus on täysilukainen.

Toini Tissarin tilalle Kirkon alat ry:n edustajistoon valittiin 1. varajäsen Anita Nurttila Espoosta ajalle 1.11.2022–31.12.2024.

Harri Kosolan Kirkon alat ry:n hallituksen varahenkilönä Kirkon alat ry:n edustajistossa toimii Mari Antila ajalla 1.11.2022–31.12.2024.

Sihteeri **Kp**

Yhdistys juhlii 90-vuotisjuhliaan Hämeenlinnassa 25.–26.6.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2023

HARRI KOSOLA
puheenjohtaja
puh. 050 362 0059
harri.kosola@evl.fi

ARJA AURANEN
varapuheenjohtaja
puh. 040 541 9123
arja.auranen@evl.fi

KARI HARTIKAINEN
sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

MARI ANTILA
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

KIRSI ROMO
puh. 040 049 9300
kirsi.romo@evl.fi

JAAKKO KARHU
puh. 0400 185 296
jaakko.karhu@evl.fi

AULI LUNDELL
Puh. 041 504 9107
auli.lundell@evl.fi

TUULA LIUKKO
puh. 0400 646 993
tuula.liukko@evl.fi

ANJA KUNNARI
puh. 044 018 0690
anja.kunnari@evl.fi

BJÖRN STÅHL
puh. 045 805 8885
bjorn.stahl@evl.fi

KIRKONPALVELIJAT RY:N VUOSIKOKOUS

Vuositokous pidetään 27.6.2023 klo 16.30 kokoustila Aavameri
 Radisson Blu Marina Palace Hotel, Linnankatu 32, Turku
 Puheenjohtaja Harri Kosola Sihteeri Kari Hartikainen
 Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 28.6.2022 Turku

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
 Asemamiehenkatu 2, 6. krs
 00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
 Stationskarlsgatan 2
 00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
 Toimiston johtaminen,
 hallinto- ja neuvotteluasiat
 Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chanth Nybergh
 Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
 Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAANTUNTIJA

Ilona Lehmus
 Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
 yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
 Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
 Talous, laskutus
 Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

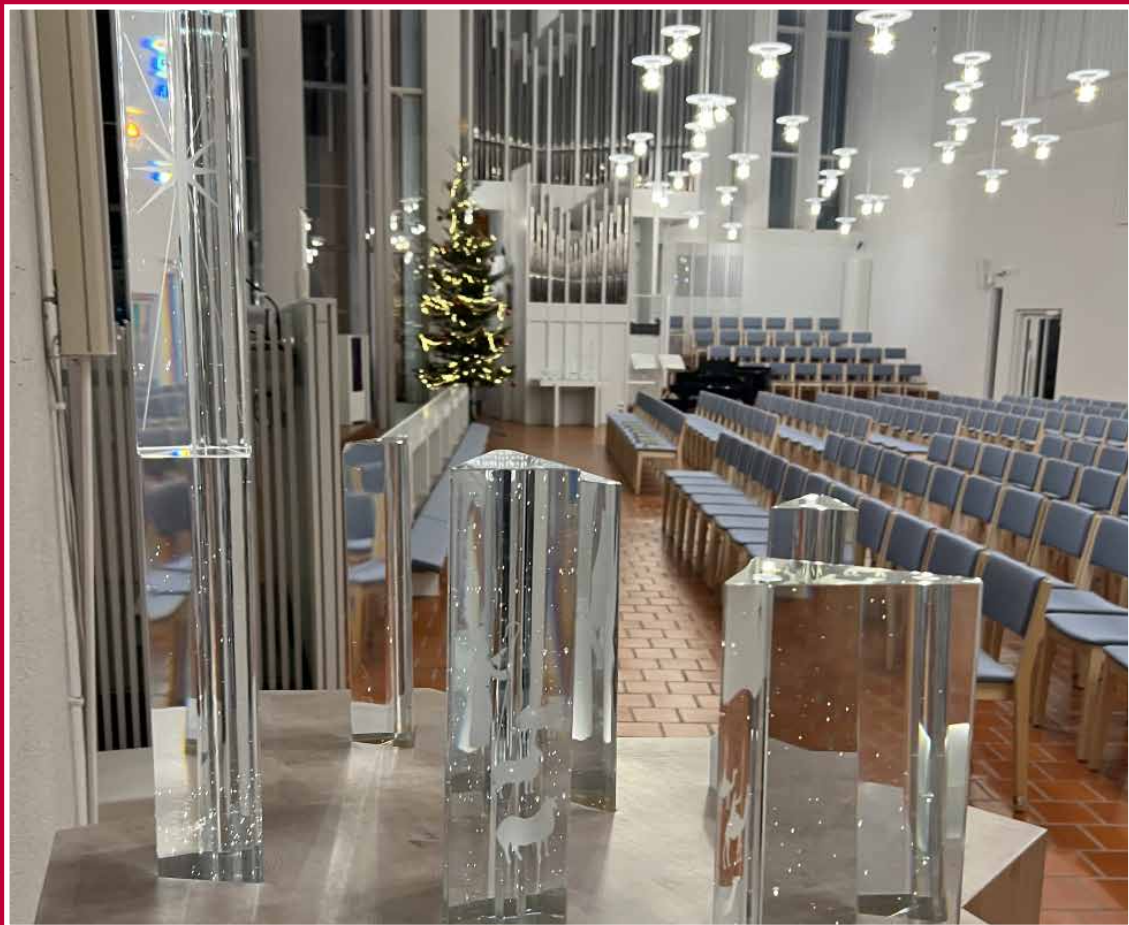
Pekka Pietinen
 Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
 -neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
 luottamusmieskoulutus
 Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Jouni Heino
 Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
 -neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
 luottamusmieskoulutus
 Puh. 040 809 2158

TOIMISTOSIHTTEERI

Galina Voloshina
 Jäsenrekisteri, jäsenpalvelu, osoitteen-
 muutokset, kurssi-ilmoittautumiset
 Puh. 0400 882 012

HERRA, mitä näkivät paimenet, kun he saapuivat seimellesi ensimmäisenä jouluyönä? Näkivätkö he vain vastasyntyneen lapsen, väsyneen äidin ja hämmentyneen isän? Vai aavistivatko, mitä hetkeä he olivat todistamassa? Aavistivatko, että satojen vuosien jälkeen me toisella puolella maailmaa iloitsimme heidän kanssaan tuosta ihmeellisestä hetkestä? Herra, yhdessä kaikkien maiden ja maanosien kristittyjen kanssa tahdomme liittyä suureen riemuitsevaan joukkoon ja kiittää sinua ensimmäisen jouluyön lahjasta.

ANNA-MARI KASKINEN

Kirkonpalvelija

N:o 2/2022 – 68. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258